

[Justitsministeren.]

dre, og med hensyn til den hurtige ikraftsættelse af de ny retningslinjer.

Det er nogle henvendelser med kritiske bemærkninger af denne karakter, der er anledningen til spørgsmålene fra folketingets retsudvalg. Nævnet har valgt at besvare spørgsmålene under ét.

Om overvejelserne med hensyn til de ny retningslinjers ikrafttræden, se ovenfor under 6.

8) Med hensyn til kritikken i øvrigt hidrører denne dels fra private personer (væsentligst adoptionssøgende eller adoptivforældre), dels fra de tre organisationer, der har justitsministeriets autorisation som formidler af udenlandske børn til adoption i Danmark (Adoption Center, Danadopt og Terre des Hommes). Af organisationerne har dog kun Terre des Hommes udtalt sig stærkt kritisk over for de indførte godkendelseskriterier, som man ønsker lempet, hvorimod de øvrige i det væsentligste har kunnet acceptere retningslinjerne, omend man har haft visse afvigende synspunkter og gerne havde set en vis overgangsordning.

Det er forståeligt, at såvel private personer som organisationer, der er engageret i adoptioner, reagerer over for indskrænkninger i de adoptionssøgendes muligheder for at opnå adoption. Heroverfor skal imidlertid fremhæves den forpligtelse, som adoptionsnævnet har til ubetinget at lade hensynet til børnene – danske såvel som udenlandske – være afgørende for sin virksomhed, selv om dette måtte ramme personer, der ønsker at adoptere.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at adoption efter adoptionslovens § 2 kun må bevilges, når den »efter foretagen undersøgelse kan antages at være til gavn for den, som ønskes adopteret«, og at de særlige adoptionsråd, der efter 1976-loven har kompetencen i 1. instans, kun kan meddele godkendelse som adoptivforældre, når der er enighed blandt samrådets medlemmer derom (jfr. § 25 a, stk. 4). Tvivl – selv om den kun foreligger hos ét af samrådets 3 medlemmer – skal altså efter loven føre til afslag.

Adoptionsnævnets afgørelser træffes derimod ved flertal, men da mindst 5 medlemmer skal deltage i hver klagesag, betyder det, at mindst 3 af nævnets medlemmer skal gå ind for godkendelse for at ændre et adoptionsråds afslag. I praksis deltager alle nævnets 9 medlem-

mer (eller deres stedfortrædere) i alle klagesager.

Det følger af adoptionslovens § 2, at hensynet til den, som ønskes adopteret, er det afgørende for, om adoption kan bevilges. Dette hensyn er derfor også det afgørende for, om godkendelse som adoptivforældre kan meddeles i de tilfælde, hvor en godkendelse er nødvendig, det vil sige i alle de tilfælde, hvor der ikke foreligger en særlig snæver forudgående forbindelse mellem ansøgere og biologiske forældre.

Adoptionsnævnet opfatter det herefter som lovens mening, at afslag på godkendelse som adoptivforældre må meddeles, hvis det ikke med fornøden sikkerhed kan påregnes, at det vil være til gavn for et barn (enten i almindelighed eller eventuelt et bestemt barn) at blive adopteret af de pågældende ansøgere, selv om stærke hensyn til ansøgerne måtte tale for godkendelse.

Grundet tvivl må komme barnet til gode i form af et afslag, selv om dette efter omstændighederne kan resultere i, at godkendelse som adoptivforældre nægtes ansøgere, der måske kunne have etableret et vellykket adoptivforhold til et barn, og selv om afslaget af vel forståelige grunde kan forekomme ansøgerne urimeligt. Se i øvrigt bemærkningerne nedenfor under punkt 12.

Dette udgangspunkt er det vigtigt at holde sig for øje ikke mindst ved sagernes afgørelse i 1. instans, hvor man ikke sikkert kan regne med, at den specialviden, som måtte være nødvendig ved sagernes afgørelse, er repræsenteret i selve samrådet. Det må herved erindres, at ansøgere, der får afslag på godkendelse som adoptivforældre, gøres bekendt med adgangen til at påklage afgørelsen til adoptionsnævnet, medens det barn, der måtte blive »ramt« af en »forkert« godkendelse, ikke har mulighed for at klage, før det er for sent.

Under denne synsvinkel må de fastsatte krav til vordende adoptivforældre vurderes.

Adoptionsnævnet skal med hensyn til kravene og disses nærmere begrundelse henvise til betænkningen, som man i alt væsentligt kan henholde sig til. Man skal i det følgende gøre nogle bemærkninger om henvendelserne til folketingets retsudvalg, som er bedt kommenteret, idet man har valgt at fremkomme med bemærkninger til de synspunkter, der forekommer væsentlige.